

i Fjor, hvad jeg ikke havde husket; man kan jo ikke huske alt, hvad man siger, heller ikke alt, hvad man siger her paa Rigsdagen, men jeg har for Resten den Glæde, at naar jeg somme Tider bliver mindet derom eller selv har Interesse af at se efter, hvad jeg har sagt i en Sag, og se gamle Debatter igennem, er der ikke et Ord af, hvad jeg har sagt, jeg fortryder. Men den Gang det ærede Medlem Hr. Drachmann under Finanslovdebatten holdt sin Tale om den aktive Handelspolitik, havde det været rigtigt, at jeg havde sagt det til ham — jeg sluttede mig til ham, for der var ingen Protektionisme i hans Tale —, paa den Betingelse, at vi ledsagede en saadan aktiv Handelspolitik med en Prisregulering. Han sagde, det skulde ikke skille os ad; men jeg kunde ganske simpelt have henvist til, at det Standpunkt, det ærede Medlem her fremsatte, havde jeg allerede Aaret i Forvejen i min Skattelovs- og Toldlovstale fremsat her i Tinget; det var altsaa ikke noget nyt Standpunkt fra vor Side. Vi tror fremdeles som hidtil, at Importregulierungsvejen er den rigtige, Importregulering og andre Foranstaltninger af midlertidig Art, som kan værne vor Industri under de ganske ekstraordinære Forhold, hvorunder den for Tiden befinder sig, værne den ekstraordinært og midlertidigt, naar de blot gennemføres paa en saadan Maade, at Varepriserne ikke kunstigt forhøjes. Derimod vil Toldsatsændringer altid have den Mislighed, at det vil være langt sværere at ledsage dem med en Prisregulering.

Naar jeg her taler om Industrikrisen og Erhvervslivets Vilkaar, maa jeg gentage, hvad jeg sagde i Fjor, at saadanne fortsatte svævende Toldlovsforhandlinger næsten er det værste af alt. Ogsaa derfor ønskede jeg i Fjor et Resultat, og derfor ønsker jeg ogsaa i Aar et positivt Resultat; thi intet er i Virkeligheden værre for Erhvervslivet end denne fortsatte Usikkerhed og Uro; Toldloven er jo paa en vis Maade Erhvervslivets økonomiske Grundlov. Man maa vide, hvordan den er; og det, at man er i Usikkerhed, forøger Krisen i Stedet for at mildne den. Jeg sagde i Fjor ved første Behandling, at jeg ønskede et Resultat; men hvis det skulde vise sig umuligt i Løbet af Vinteren at opnaa det, at man da straks fra Venstres og Regeringens Side vilde fastslaa, at det var bristet; saa vidste Erhvervslivet, hvad det havde at rette sig efter. Og Formanden for Toldlovsudvalget lovede mig ogsaa under Udvalgsforhandlingerne, at han, saa snart det

kunde ses, at det var umuligt at naa et Resultat, vilde sige det offentligt, at nu blev der ikke noget ud af det. Det gjorde han ganske vist ogsaa; men min Mening var, at Sagen saa maatte henlægges til bedre Tider — det, som de samvirkende Landboforeninger nu har krævet med en anden Begrundelse. Det skete imidlertid ikke. Man sagde, at det var bristet i Foraaret, men at man maatte forsøge paa ny til Efteraaret. Nu skal det vel ikke i Aar gaa saaledes, at man hen i Marts Maaned — det er jo Forudsætningen, at vi skal slutte af den 1. April — faar at vide, at nu bliver der heller ingen Toldlov i Aar, men saa skal Forsøget fortsættes — hvis Regeringen da ønsker at fortsætte i det hele taget, hvad der jo kan være delte Meninger om, hvorvidt den ønsker eller er i Stand til —, i saa Fald skal vi fortsætte til næste Efteraar. Hvor længe skal vi blive ved paa den Maade? Dette gaar ikke. En Regering, der vil paatage sig en saadan Opgave som Gennemførelsen af en Toldreform, maa ogsaa sidde inde med en saadan Styrke, at den indenfor et forholdsvis kort Tidsrum kan gennemføre Opgaven; ellers skal den lade den ligge, for saa egner den sig ikke til at paatage sig en saadan Opgave — helst skulde den saa helt gaa —; men den kunde maaske have andre Opgaver at løse. Jeg talte i Fjor om, hvorledes man bar sig ad i England og Svejts og visse andre Lande, hvor en Regering ikke viger tilbage for eller finder det parlamentarisk utilstedeligt, at et nyt Toldlovsforslag, samtidig med at det fremsættes, sættes i Kraft for at undgaa al unødvendig Spekulation og langvarig Uro. Men Betingelsen er, som jeg ogsaa sagde i Fjor, at det er en stærk parlamentarisk Regering. En svag parlamentarisk Regering kan naturligvis ikke gøre noget saadant.

Men skønt vi altsaa fra vor Side ikke har nogen stor Tro til, at det i Aar vil lykkes at naa til et Resultat, vil vi netop af Hensyn til Nødvendigheden af at sikre Erhvervslivet det fastest mulige Grundlag, den størst mulige Sikkerhed og Ro, fremdeles som i Fjor arbejde sagligt og positivt med paa en Toldreforms Gennemførelse i indeværende Rigsdagssamling, gennearbejde positivt og sagligt Position efter Position, og for Helhedens Vedkommende vil vi tilstræbe at naa saa langt som overhovedet parlamentarisk og praktisk gørligt i Retning af vort Toldprograms Gennemførelse, som jeg har henvist til, og som ærede Medlemmer